

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. évf. 5. szám

2002. MÁJUS

Csalódásunk

A kutyafáját, nem sikerült. Kezdetben bizakodtunk, később reménykedtünk, most búslakodunk. Hát erre kellett a szabadság, hogy most önként és dalolva...? Uram, ki érti ezt?

Krisztus magyar követői, értetlenül állunk a dolog előtt. (Persze nem mindannyian, de ez egy másik kérdés.) Éppoly értetlenül, mint 2000 évvel ezelőtt ama szerencsés elődeink, akik testi valóságában tapasztalhatták meg az Üdvözítőt: Most állítod helyre Izrael országát, kérdezték reménykedve Tőle. A lelkesedés lázában égtek. Le kell rázni a római helytartó uralmát! Milyen szép dolog is a politikai győzelem!

Az én országom nem e világból való, hallották elképedve Mesterük szájából. Micsoda értetlenség és zavar lehetett úrrá rajtuk! Micsoda csalódás! Hát hogy is van ez, ki is Ő, minek is jött...? A feltámadás kellett hozzá, hogy felfogják az isteni dimenziót.

Köszönjük, hogy újra meg újra megérteted velünk a Te országodat. Uram, legyen meg a Te akaratod. Nekünk pedig hadd legyen már megint egy kérésünk: azokból a szép ígéretekben, melyek országunk régi-új vezetőinek szájából elhangzottak, minél több váljék valóra.

Szaszovszky József

„Tied, Uram, a nagyság, a hatalom és a fenség, a ragyogás és a méltóság, bizony minden, ami a mennyben és a földön van! Tied, Uram, az ország, magasztos vagy te, mindenek feje! Tőled ered a gazdagság és a dicsőség, te uralkodsz mindenben. A te kezében van az erő és a hatalom, a te kezéd tehet bárkit nagygyá és erős-sé. Most azért, Istenünk, hálát adunk neked, és dicsérjük a te fenséges nevedet.” (1Krn 29, 11-12)

május 19., Pünkösdvasárnap

Pünkösti vendégvárás

Ritkán szoktunk pünkösdkor áldott, kegyelemteljes ünnepeket kívánni egymásnak, míg karácsonykor vagy húsvétkor mi sem természetesebb ennél. Pedig a pünkösd ugyanolyan nagy vendégváró ünnepünk. A karácsonyi vendéget befogadta a jászol, a húsvéti vendég a halálból tért vissza hozzánk feltámadásával. A pünkösti vendéget szívünknek kell befogadnia, hogy ott örök lakást vegyen. Minden emberi szív szomjazza őt. A pünkösti vendég a Szentlélek, fény, lángolás, megtisztulás. Ami szép, jó és nemes ezen a világon, Ő élteti. Ő a tavaszi lélekújulás, ahol jelen van, ott az ellentétek feloldódnak és elsimulnak. Csak rajtunk múlik, hogy ezt az áldott vendéget beengedjük-e szívünk rejtekébe, hogy kegyelmi erejével megtisztítsa, ami szennyezett. Fogadjuk a Vigasztaló Szentlelket, aki erő, szószóló, kapocs Isten és ember között. Olyan vendéget várunk, aki hét ajándékkal megrakodva érkezik. Nekünk kell kibontogatni és jól felhasználni ajándékait. Olyan vendéget várunk, aki befogadására meghívással válaszol: csöppnyi szürke hétköznapjaimmal, keresz-tejimmal, hitemmel bekapcsolódhatok a megváltás művébe. Van túlpárt, cél, amiért érdemes küzdeni. A pünkösti vendég lefoglal magának, pártfogóként segít a küzdelemben. A világ végezetéig működik az egyházban és a világban. Készíti számunkra a helyet a Mennyei Atyánál. Ezzel a biztonságos és boldog tudattal kívánhatunk egymásnak áldott pünkösti ünnepet!

Keglevich Lászlóné

Isten, hazánkért

A két választási forduló között, április 15-én, hétfőn az esti mise után országunk sorsáért imádkoztunk templomunkban. Az engesztelő-kérő imaórán szép számban vettek részt a hívek; a szertartást György atya vezette karnagyunk és néhány éneklő fiatal közreműködésével. A kérések és fohászok között Pázmány Péter egyik imája is elhangzott, ebből idézünk:

„Irgalmas Isten, uraknak Ura, királyok Királya! Te a te apostolod által megparancsoltad, hogy a fejedelmekért és tisztviselőkért alázatosan könyörgjünk neked, hogy az ő gondviselésük alatt csendes és békességes állapotban élhessünk. Tekints hát kegyelmesen a te népedre, s adj oly fejedelmeket, bírákat, vezéreket nekünk, kik a tetőled vett birodalommal szent neved tisztességére, az anyaszentegyház épülésére, az ország javára éljenek, nem önnönmaguk kevélységére vagy fősvénységére...

Nekünk pedig megparancsoltad, hogy ha lelkiismeretünket meg nem akarjuk sérteni, ezeknek engedjünk, tiszteljük őket és ne szidalmazzuk azokat, kiket tenmagad helytartó szolgálóidnak nevezted.

Adj ezért okosságot, értelmet, bölcsességet a te képedbeli embereknek, hogy minden igazságban személyválogatás és ajándékkívánás nélkül isteni félelemmel parancsoljanak. Ne nézd Uram! a mi álnokságainkat, kik azt érdemeltük, hogy haragodban álnok és képmutató, hamis urat adj nekünk; mert a községnek gonoszságáért szoktad te, Uram! a fejedelmeket vakságra bocsátani. Ne büntess Úristen! minket bűnünk szerint...”

május 5., Anyák napja

Himnusz Magyarország Nagy Királynőjéhez és Patronájához

(részlet)

Ó dicsőséges, ó te szépséges,
Hajnalcsigillag, ékes,
Világ Űrmője, Anya, édességes!

Földrehullt friss mag, fény, ami biztat,
Eleven csillag,
Legyen e dallam neked édes illat.

Napfény, kegyelem, boldog fegyelem,
Szívbeli súlygyen,
Adj szolgálóidnak életet, úgy legyen!

Pázmány Péter versét latinból fordította Sik Sándor

Hogyan nőtt meg ilyen gyorsan?

Ötéves Bernát unokám húsvétvasárnap a szaléziak templomában megilletődötten állt meg az üres szentsír előtt, ott, ahol karácsonykor a betlehem szokott állni.

– Hogy lehet az, hogy Jézus nemrégén, karácsonykor született, és most húsvétkor máris föltámadt? Hogy tud egy ilyen kicsi gyerek feltámadni, hiszen télen ünnepeztük a megszületését. Hogyan nőtt meg nagyra ilyen gyorsan? – kérdezte a kisfiú. – És jó, hogy a töviskoronát nem nekem kellett a fejemre vennem, mert az nagyon szúrós lehetett. De ez nem is az én méretem – mondta Bernát, szemével végigméricskélve az üres keresztre akasztott töviskoszorút. – Jézusnak nagyobb koszorú kellett, mint nekem.

Erre némi magyarázat következett részemről. Megbeszéltük, hogy a töviskoszorút már helyettünk és értünk hordta Jézus. Nekünk ezt csak megköszönnünk kell, amit ott a szentsírnál meg is tettünk. Arról is beszéltünk, hogy minden évben újra megünnepeljük Jézus születését és halálát-feltámadását is. Valójában sok év telt el születése és kereszthalála között.

– Haminchárom – vette Bernát elégedetten tudomásul. – Hallgasd csak, nagy, én már el tudok számolni hamincháromig...

egy újlaki nagymama

Képviselőtestületünk legutóbbi üléséről

A közös ima után János atya elmondta, hogy április 14-én újabb püspökkari körlevélben hívják fel a hívek figyelmét, hogy választani keresztényi és nemzeti kötelességünk. A képviselőtestület a választás első fordulóját után úgy látta, hogy komolyan kell imádkoznunk hazánkért, ezért – az egyéni imavállalásokon kívül – április 15-e estére imaestre hívja az újlaki testvéreket templomunkba. Ezen kívül megszervezte, hogy idősebb, nehezen járó testvéreinket segítsük a szavazásban.

Ezután visszatekintettünk a nagybőjti időszakra és a húsvétra, majd a következő hónapok lelki eseményeit beszéltük meg. Egyelőre csak egy-két nyári lelki programot programajánlat érkezett plébániánkra, pl. a főgyházmezei családtábor. Jegyesoktató képzés indul áprilisban, öt hétvégét vesz igénybe, fiatal, elkötelezett házaspárok jelentkezését várják. Szeptember 14-én, szombaton főgyházmezei szervezésű gyalogos zarándoklat lesz Máriaremetére, az április 10-én tartott megbeszélésen Bóné András képviseli plébániánkat. (Megtörtént.) Az április 13-án megrendezésre kerülő minisztráns-találkozón Molnár Gábor és Havasi Gergely vezetésével kb. nyolc fiú vesz részt (lásd külön cikkünket). Május 4-én, szombaton Mindszenty emlékmise lesz Esztergomban, amelyen szeretnénk, ha minél többen képviselnék plébániánkat is. Május 18-án Esztergomban szentelik diakónussá a plébániánkon felnőtt Magzon Gábort, aki az újlakiakat is szeretettel várja a szentelésre. Május 20-án, pünkösdhétfőn Máriaremetén a hittanosoknak, családoknak az immár hagyománnyá vált majálist ajánljuk. Mint már hirdettük is, újlaki buszos zarándoklatot tervezünk Tihany–Sümege–Keszthely útvonalon 3000 Ft/fő részvételi költséggel.

A következő napirendi pontban Lasetzky Frigyes ismertette az erre az évre tervezett templomrenoválási munkák ütemezését és költségét. Ha a Széchenyi tervre benyújtott pályázatunkat elfogadják, akkor hat ablak cseréjére és a szentély kifestésére lesz elegendő pénzünk, egyébként a szentélyben levő két ablak cseréjét és a festést tudjuk megoldani. Továbbra is számítunk a hívek e célra felajánlott második vasárnapi adakozására.

Az ülés végén Sarlós Boldogasszony közbenjárását kértük hazánk jövőjéért.

H. B. E.

Szűcs Ervin

1931. december 29-én születtem az azóta Tatához csatolt Tóvároson. Édesapám katonatiszt, ezredes volt. E tény a későbbiek során elég sok nehézséget okozott mindkettőnknek. Édesanyám 1945-ben, 45 éves korában meghalt.

Iskoláimat, túl az elemi, 1942-től a Budapesti Piarista Gimnáziumban, illetve a kommunista korszak „eredményeként” annak államosított változatában, az Ady Endréről elnevezett gimnáziumban végeztem.

1950-ben érettségiztem. Ezután elektroműszerész-tanuló lettem, de származásom miatt eltanácsoltak, ezért az Április 4. gépgyárban segéd munkásként, majd meósként dolgoztam, míg 1951 júliusában ki nem telepítettek Egerszóra apámmal és mostohaanyámmal.

A kezdeti „semmittevés” után az Eger melletti Felhémfői fátalepen edződtem kemény fizikai munkában mindaddig, míg 1953 márciusában munkaszolgálatos katonának vittek, ahol először az építőiparban, majd különféle szénbányákban végeztem „harci tevékenységet”. 1955-ben le szerelése után ismét segéd munkás, illetve szerszámkiadó lettem.

1956. augusztusában a Kiszepi Húsipari Vállalathoz kerültem adminisztrátornak. Ez is döntőnek bizonyult az életemben, mert ezután négy évtizeden keresztül a húsiparban kerestem a kenyeremet 1990 végéig állami alkalmazottként, majd az általam alapított nagykereskedelmi cég igazgatójaként. Innen mentem nyugdíjba 1995-ben.

1956. december 2-án az Újlaki templomban tartottuk esküvőnket feleségemmel, Párdányi Mártával. Az esküvő érdekessége az volt, hogy a forradalom alatt elküldött Devánszky plébános helyett Mester János káplán engedélyezte, hogy a sokáig bebörtönzött és eltiltott Nádas Zoltán kösse össze az életünket.

Két gyermekünk született, Marianna 1957-ben, Zoltán 1964-ben. Mindketten pedagógusok lettek. Sajnos külföldön élnek, így az öt unokát csak néha-néha látjuk, de azért sok örömet szereznek nekünk.

Visszatérve saját életemre: 1957-től kezdtem közgazdasági tanulmányaimat. Előbb középfokú, majd felsőfokú statisztikus, ezt követően felsőfokú tervezési oklevelet szereztem. 1961-ben végre bejutottam a Közgazdasági Egyetemre. Tanulmányaim befejezte után még reklám-marketing képzőt, majd gazdaságpolitikai, 84-ben pedig felsőfokú kereskedelmi managerképző kiegészítőt is végeztem.

1988-ban Antall Józseffel együtt kezdtük szervezni a Magyar Piarista Diákszövetséget, melynek 1992-ig gazdasági vezetője, majd 1996-ig ügyvezető elnöke voltam, azóta pedig elnöke vagyok. A szövetségnek 2800 bejegyzett tagja van, országos szervezetként működik.

1989 óta tagja vagyok az MDF-nek, jelenleg mint a II. kerületi elnökség tagja. 1997 óta tagja vagyok a Magyar Polgári Együttműködés nevű szervezetnek is. 1995-ben várományosi jogon vitézzé avattak, így tagja lettem a Vitézi Lovagrendnek is.

1998-tól a II. kerületi Önkormányzat két bizottságban is dolgozom (területüzemeltetési, valamint területfejlesztési). Javaslatom alapján sikerült az Ürömi utcától felfelé a teljesen tönkrement, gidres-gödörös utakat szépen rendbe hozatni. A Lublói és a Kolozsvári Tamás utca néhány lakója, érthetetlen módon ragaszkodva a gyakran igencsak balesetveszélyes kockakő burkolathoz, megakadályozta a rendbetételt.

Újlakhoz, a templomhoz sok minden fűz. János atyához a 46 éves barátság, György atyához a piarista iskola. Virányi Ottó is barátunk volt, ő mondta ezüstlakodalmi misénket, János atya a 40 éves. Vasámapjaimat meg kell osztanom a piarista kápolna diákmiséivel, így kevésbé tudok részt venni az újlaki plébánia életében. Hiszem, hogy az is jó ügyet szolgál.

Mindezek mellett és közben éltem és éltünk kedvenc hobbyjainknak: olvasás, zenehallgatás és főleg az utazás. Bejártuk egész Európát, de voltunk a Szentföldön, Thaiföldön és Észak-Amerikában is.

A Diákszövetség szervezésében évente szervezünk zarándokutakat külföldre. Ezekről és minden egyéb munkánkról a negyedévenként megjelentetett Piarista Diák című újságunkban számolunk be immár tíz éve. Egyszer talán sikerül a szövetség sokrétű tevékenységéről részletes tájékoztatást megjelentetni a lap hasábjain is.

2002. április 8-án a Magyar Köztársaság elnöke a Parlamentben (a miniszterelnök előterjesztése alapján), a „Magyar Piarista Diákszövetség, valamint a megújuló közélet szellemiségének változtatása érdekében végzett munkájáért” a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetését adta át nekem.

Ezt tettem és ennyire vittem az életben. Hogy ez sok, vagy kevés, azt csak az Úristen fogja megítélni.

Családi események

Megszületett: március 5-én Varga Attila és Jezsoviczki Anikó második gyermeke, Dorotty; április 5-én Füvessy Attila és dr. Barfa Ágnes első gyermeke, Eszter; április 16-án dr. Chemez Rózsa unokája, Piet van Assche és dr. Nagy Adrienne harmadik gyermeke, Péter.

A keresztség szentségében részesült: április 14-én Schmid Dániel, 21-én Bartos Cecília.

Örök hűséget esküdött egymásnak: április 20-án Üveges Péter és Gémes Éva.

Házasságkötésük 40. évfordulóját ünnepelte Vörös Gábor és Csilla április 23-án az este 6 órai szentmisén.

Halottaink:
Hajós Tibor (73), Mányik Györgyné (77), dr. Kovács Vilmos (82), Ströcker Imre (71), Kerek Imréné (80), Nebenführer Béláné,

Szentlőrinczi Klára

1929-2002

Hívő, keresztény családban nőtt fel, de hite nem maradt pusztán hagyomány vagy szokás. Tudatosan, igényesen élte, fejlesztette: nehéz időkben is kisközösségekben élt, a levelező teológiára az első induló évfolyamra jelentkezett.

Könyvtára nem pusztán gyűjtemény volt, szomjas érdeklődéssel olvasta. Legkedvesebb lelki írói: Nagy és Kis Szent Teréz, Teilhard de Chardin, Palánkay Gausz Tibor, Thomas Merton, Nyíri Tamás, Carlo Caretto...

Imádságról írt könyvét (Figyelsz rám?, Marana Tha kiadó, 1993) Barsi Balázs atya így jellemzi: „Friss írás mindazoknak, akik sűrítve szeretnének valami lényegeset kapni az imádságról.”

Örömmel mutatta a válaszleveleket: többek között Paskai bíboros úr levelét, akinek a családkról, házaspárokról írt; Orbán Viktor feleségének válaszát, amely negyedik gyermekük keresztelőjére küldött levelére érkezett.

Sok nagycsaládos köszöni Klárinak a csendben kapott, jelentős anyagi segítséget.

10-12 esztendeje jelentkezett először rákos betegsége – gyógyszerész lévén tisztában volt vele –, de sosem az önsajnálat vagy a panaszkodás jellemezte. Inkább arról beszélt, mit olvasott, mire jött rá, mit kellene a családoknak, jegyeseknek, fiataloknak továbbadni. Lelki élete és ereje fölébe nőtt a fájdalomnak.

Súlyosbodó betegségében is örömmel várta mindig a szentáldozást (Medgyesi Erzsike és Horvay Marika szívesen járt hozzá), kérte és szívesen fogadta, ha egy-egy elmélkedést felolvastak vagy együtt imádkoztak.

Igy mondta: Bizalommal készülök az odaírt nagy találkozásra, hogy megszülessék az új életre. Odaát, az Úrnál egészen kicsi és fiatal leszek..., de jó lesz!

Hisszük, hogy ez számára most már boldog jelen.

György atya

Az elsőáldozás

Az elsőáldozás tudatos elhatározás a keresztény életre. Mégis, hallottam, hogy van, akinek az áldozás inkább csak egy ünnepélyes ceremónia. Úgy veszi, hogy „ezzel is elértem valamit”, és a továbbiakban nem foglalkozik azzal, hogy ápolja, erősítse hitét. Pedig megkapta az egyik legcsodálatosabb szentséget, amelyben magához veheti Jézus testét.

Én legalábbis így gondolom. Most nagyszombaton volt az elsőáldozásom. A felkészülés során szerintem nem is annyira a szöveggel, mint inkább a lélekkel kell foglalkozni. A szívünket kell felkészíteni a befogadásra. Komolyan el kell gondolkoznunk azon, hogy érettnek érezzük-e magunkat, hogy vállaljuk-e Krisztust teljesen. Abban a percben, pillanatban, hogy belénk költözött, mi vállaltuk Őt, Ő a miénk lett, mi pedig az Övé.

Úgy éreztem valaha, hogy az életemből hiányzik valami. Eszembe jut egy különös hasonlat. Amikor az archeológusok megtalálják egy ókori váza darabját, rögtön az a kérdés, hogy hol a másik fele. Nem nyugszanak, amíg meg nem találják. És amikor felfedezik, és összeillesztik, akkor válik teljes értékűvé, egésszé és egyértelművé. Velem is hasonló történt. Folyton kerestem valamit, és boldogtalan voltam. Most megtaláltam, béke költözött belém, amitől egészen érezhetem magam. Meglett a váza hiányzó része.

A hűség megtartása Istenhez aztán könnyebben ment, mint annakelőtte. Persze ez nem azt jelentette, hogy nem vétkeztem többé, vétkeztem, noha igyekeztem jónak lenni. És ez voltaképp elszomorított. Hiszen Jézus nekem adta önmagát, ez hatalmas ajándék, s tudjuk, hogy Isten szeretetével nem szabad visszaélni! De hála Istennek vannak papjaink, akik megszabadítanak a bűn igájától. Amit a bűnbocsánat szentsége után éreztem, az több volt, mint pusztán megkönnyebbulés. Méltó lettem Krisztus áldozatára. Magamhoz vehetem Őt.

Koncsos Melinda

Újlakról a világhírig

A Mátyás templomban április 12-én olyan hajdani újlaki testvérünk lépett fel karmesterként, aki évek óta a világ zenei élvonalába tartozik. Takács Miklós 1957-től volt templomunk kántora, míg nem 1973-ban Kanadába hívták. Szerződésai egyre hosszabbodtak, és végül úgy érezte, nehezen tudna már idehaza új életet kezdeni. Négyszer szerepelt a világhírű New York-i Carnegie Hallban, többször a salzburgi dómban, de fellépett már a párizsi Salle Pleyelben, a szentpétervári Téli Palotában vagy a kairói Operaházban is. Idehaza már korábban is játszott a Mátyás templomban, odahaza, Montrealban pedig rendszeresen ő vezényli a 250 tagú kórossal előadott húsvéti miséket, melyeken a miniszterelnök is részt vesz. A hétköznapokon pedig Kanadában egyetemi mesterképző kurzuson tanít.

Áprilisban a budapesti fellépésen kívül Takács Miklós Szombathelyen és Kecskeméten tartott még játékos célú orgonahangversenyt a piarista gimnázium restaurálására. A mester Antal József miniszterelnökünk piarista diáktársa volt. Nagy szeretettel és tisztelettel gondol vissza rá születésének 70. évfordulóján. De mint elmondta, nemcsak a piarista évekre, hanem az újlaki templomra is nagy nosztalgiával emlékezik vissza, hiszen a zene iránti vonzalma éppen ide kapcsolódik. 1957-ben akkori káplánunk, Virányi Ottó ösztönözte arra, hogy részt vegyen a zenekari miséken. Így lett karmester. A kórus hivatonta többször előadott zenekari miséket Újlakon. Az akkor 60-70 énekesből álló énekkar azt a Mozart, Haydn, Beethoven, Schubert és Kodály miséiből álló repertoárt mondhatta magáénak, amely azóta a Mátyás templom hagyományos műsorkincse is lett. Nem véletlen, hogy ma is vannak a hajdani újlaki énekesek közül a Mátyás templom kórusában, akiket éppen ő tanított meg szépen énekelni. A mostani előadás énekesei sorában is ott volt Lengyel Endre testvérünk.

A koncerten - melyen Mádl Ferenc államfő is jelen volt feleségével - Beethoven C-dúr (Esterházy) miséjét, valamint Händel F-dúr orgonaversenyét adták elő. Mindkét műsorszám óriási sikert aratott Hock Bertalan orgonista, Takács Tamara, Csavlek Etelka, Kollányi Gábor és Tóth János énekes szolisták közreműködésével. A kórust Tardy László karnagy tanította be. Mindhárom koncertet egyébként Szűcs Ervin testvérünk szervezte nagy-nagy kitartással és áldozatkészséggel. Büszkéek lehetünk rájuk.

Jobbágy Éva

Esztergomi ministránstalálkozó

2002. április 13-án nyolcan képviseltük Újlak ministránsait Esztergomban. A hivatalos program szentmisével kezdődött bíboros atyánk celebrálásával; itt tanúi lehettünk egy főpapi szentmisének, ahol a kísérő papok is koncelebráltak. A szervezők ismerősek voltak az egy hónappal korábban megrendezett ministránsvezető-képző hétvégéről. Rövid ebédszünet után az általában több plébánia képviselőinek összehívásával kialakított csoportok megkezdhetők a kitzűtött feladatok megoldását – melyek között voltak egyszerűbbek és bonyolultabbak, némelyik kifejezetten „pihent agyúra” sikeredett –, és ehhez a babiloniatól kiindulva fel kellett keresni egy múzeumot, egy templomot és pl. nekünk a Szentháromság-szobrot. Délután háromra nagyjából mindenkinek sikerült megtalálni a választókat a feltett kérdésekre, és közösségi énekek tanulása közben sor kerülhetett a helyes megfejtések megbeszélésére. Az eredményhirdetést követően a három legjobb csapat kapott egy-egy hatalmas tortát, majd ezután a különbusszal utazóknak fel is kellett kerekedniük. Mi még szakítottunk időt egy kis közös fagyizásra, és csak ezután indultunk hazafelé.

folytatás a 4. oldalon ⇨

Egyházközségünk rendszeres programjai

Szentmisék rendje:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

⇒ folytatás a 3. oldalról

Fájó szívvel tapasztaltam, hogy a liturgiaoktatás felszínes maradt ezen a fiatalabbknak sok élményt adó találkozón. Akik közreműködtek a szentmisén, azoknak persze elmagyarázták, mit hogyan kell csinálni, azonban ez csak a gyakorlati része a tanulásnak, amire otthon is van lehetősége mindenkinek. A példamutatás az, amit nagyon hiányoltam – őszintén szólva már a vezetőknek tartott továbbképzésen is –, a II. Vatikáni Zsinat liturgikus konstitúciója rendelkezéseinek megtartását illetően. Ennek a dokumentumnak számos félreértett, sőt, elfelejtett pontja van, pedig nem olyan régi keletű. Itt egész röviden csak két rendelkezést említenék. Az első, nyilván a hangsúlyozás kedvéért, több helyen is szerepel (SC 36., 54., 101.), és ezek azok a pontok, amelyek lehetővé tették az anyanyelv használatát a szentmisében, a zsolozsmában. Az 54. pont második részének figyelmeztetése azonban elsikkadt: „De gondoskodni kell róla, hogy a hívek a szentmise ordináriumának azon részeit, amelyek rájuk tartoznak, tudják együtt mondani vagy énekelni latinul is.” A másik elhanyagolt rendelkezés a 116.: „Az Egyház a gregorián korálist tekinti a római liturgia saját énekének. Ezért ... a liturgikus cselekményekben ennek kell elfoglalnia az első helyet.” Bizony, jó lenne, ha a ministránsok ezen előírások betartására is kapnának ilyenkor indíttatást – jó lenne, ha ezt lenne kitől megkapniuk.

dr. Molnár Gábor

Ha Isten bezár egy ajtót, helyette mindig kinyit egy másikat.

Christian Pesch

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A májusi számot szerkesztették:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsoné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Májusi naptár

Május hónapban minden hétköznap este ¾ 6-kor együtt imádkozzuk a Lorettói litániát

1. Sze. Szent József, a munkás
3. P. Szent Fülöp és Jakab apostolok
4. Szo. Szent Flórián, Mindszenty emlékmise Esztergomban ½ 11-kor
5. V. Húsvét 6. vasárnapja
7. K. Boldog Gizella
12. V. Urunk mennybemenetele
19. V. Pünkösdvasárnap
20. H. Pünkösdhétfő, Máriaremetei majális
22. Sze. Szent Rita
24. P. Szűz Mária, a keresztények segítsége
25. Szo. Plébániai záróimádkozás Nagymarosi ifjúsági találkozó
26. V. Szentháromság vasárnapja

Hírek, hirdetések

- ❖ A három napos márianosztrai ifjúsági gyalogos záróimádkozás Pilisborosjenőről május 3-án 8 órakor indul.
- ❖ Az országos Mindszenty-záróimádkozás szentmiséjére ez évben is az esztergomi bazilikában kerül sor május 4-én ½ 11-kor.
- ❖ Május 18-án, szombaton Beer Miklós püspök atya szenteli diakónussá Mazgon Gábert az esztergomi bazilikában. Mindannyiunk imáiba ajánljuk őt.
- ❖ Május 20-án, pünkösdhétfőn ismét megrendezésre kerül Máriaremetén a „Kárizmák ünnepe”. A programból: 9 órától színpadi műsorok és sátoros bemutatók, 13³⁰-tól „Az igazságosság és a szeretet művei” – beszámoló. 15 órakor Paskai László bíboros úr mutat be szentmisét. A hittanosokat és családjaikat szeretettel várjuk!
- ❖ A tavaszi nagymarosi ifjúsági találkozó május 25-én lesz, témája: „Dönteni kell, mert nem elég válsztani!”
- ❖ Idén is lesz plébániai nyári napközi Újlakon. Lasetzky Kriszta és munkatársai három héten keresztül június 17-től július 5-ig várják a résztvevőket és az önkéntes segítőket.
- ❖ Június 26 és 29 között plébániai tábor lesz Kismaroson az újlaki gyermekes családok számára.
- ❖ Április 14-én a 9 órai szentmisén volt az elsőáldozásra készülő katekumenek befogadási szertartása.
- ❖ Április 21-én, Jó Pásztor vasárnapján Szabó Péter István Budapesten tanuló nagyváradai egyházmegyei szeminarista volt a de. 9 órai és este 6 órai szentmisék vendége.
- ❖ A nyári lelki gyakorlatos programok a templomkapun olvashatók.

Csakazértis túra

Újlaki kiránduláson voltunk már négyen és voltunk már hatvanan. Ez utóbbi éppen az elmúlt ősszel fordult elő, így nem alaptalan optimizmussal tekintettünk április 13-ára meghirdetett gyalogtúránk elő. Azonban az időjárás és a Kossuth téri nagy-gyűlés, továbbá egy ministránstalálkozó és egy Hit és fény összejövetel közbeszólt, így egy kezünkön éppen megismerhettük a megjelenteket, akik közül végül egy édesapa és kislánya kettesben vágta neki a hegyeknek. Kitarásukat a kisütő nap jutalmazta meg.

Az ég könyörületes volt az április 27-i pótkirándulásra összesereglett egy híján 30 bátor, zömmel ifjú kirándulóhoz is. A fekete fellegek a városra szórták le nehéz terhüket, nekünk csak néhány csöpp jutott belőle. Megmásztuk (többek között) a Nagy-Kevélyt, színes tavaszi virágokban, bizarr formájú sziklákban és pompás panorámában gyönyörködhattunk. Együtt ettünk, játszottunk és főleg beszélgettünk. Megéltük és megerősítettük összetartozásunkat.

Sz. J.

Sümeg csodái ránk várnak

Sokéves hagyományt folytatnak azok az újlaki hívek, akik május 25-én fölkerekednek, és a magyar kultúra újabb gyöngyszemeit látogatják sorra. Mint János atya elmondta, ügyes szervezéssel – még nyitás előtt, papi vezetéssel – megtekinthetjük a tihanyi apátságot. A különbusz ezután Sümegre visz, ami azért különösen érdekes számunkra, mert Újlakon már igen sok könyv elkel az ott működő atyától, Barsi Balázstól. A török idők alatt a híres veszprémi püspök, Padányi-Biró Márton Sümegen székelt. Ő építtette a római katolikus plébániatemplomot, az ő megrendelésére festette Maulbertsch mester azokat a freskókat a templom mennyezetére, melyek kimagasló művészetének fénypontját jelentik. Ő adományozta a szöszéket a volt ferences templomnak, melyet 1652-ben Sárlos Boldogasszony és Assisi Szent Ferenc tiszteletére építettek. A templom látványos fősorolása is hosszú lenne – erről majd hallhatunk menet közben – de külön föl hívjuk a figyelmet arra a fantasztikus történetre, melyet útközben szintén megismerhetünk, s ami a templomot kegyhellyé változtatta. Hazafelé záróimádkozásunk még Keszthelyt is fölkeresik. Kérjük azokat, akik még szeretnének jelentkezni, mielőbb jelezzék szándékukat.

Jobbágy Éva